

Oletko koskaan **kertonut Jumalallesi** hengellisestä unelmastasi? Saatamme käsittää, että tunteet ja tuntemukset täytyisi Jumalan edessä visusti pitää kurissa. Kuitenkin jotkut tuntemukset, haaveet ja unelmat voivat olla erityisesti Jumalan synnyttämiä "kukannuppuja," jotka odottavat aikaansa puhjetakseen kukkaan ja täyteen loistoonsa.

Unelmat ovat yleensä suurempia kuin nykyinen hetkemme. Monet haaveilevat taloista, autoista, menestymisestä, - käyttäen miltei kaiken tarmonsaa haluamansa saavuttamiseksi. Mutta **miten käy hengellisen unelman?** Paljonko olen valmis tekemään sen eteen? Olenko valmis kysymään Jumalan tahtoa unelmani suhteen?

"Te olette Kristuksen [seurakunta]ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniään. Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi ja kolmansia opettajiksi. Muutamille Hän antoi voiman tehdä ihmetekoja, toisille lahjan parantaa tauteja, avustaa, toimia johtajina, puhua eri kielillä. Eiväthän kaikki ole apostoleja, eivätkä kaikki profeettoja, eivätkä kaikki opettajia, eiväthän kaikki tee voimatekoja, eivätkä kaikilla ole parantamisen armolahjoja, eiväthän kaikki puhu kielillä, eivätkä kaikki kykene niitä selittämään? Pyrkikää osallisiksi parhaista armolahjoista. Vieläpä minä osoitan teille tien, joka on verrattomasti muita parempi." 1.Kor.12:27-31[*JKR]

Raamattu siis kehottaa meitä unelmoimaan hengellisistä tehtävistä sanoessaan; "pyrkikää osallisiksi parhaista armolahjoista" (1.Kor.14:1) **Uskallatko unelmoida** profetoimisesta, sairaiden paranemisesta, tai kenties tiedonsanoista? - Älä unelmoi itsekseesi, vaan kerro avoimesti, Sanaan vedoten Jumalallesi, mitä sydämessäsi haaveilet. Siinä Jumalan läsnäolossa, Hänen läpivalaisunsa alla, on hyvä päivittää unelmiaan ja haaveitaan. Jumalan läsnäolo tuo haaveisiin uutta näkökulmaa, mm. sen, miksi ja kenen kunniaksi **TODELLA** tällaisia haaveilen. - *Vai arveletko Jumalan antavan ihmeellisiä armolahjojaan sinulle leikkikaluiksi, joilla rakentaisit vain itsellesi omaa valtakuntaa?!*

- Tätä **kivuliasta taistelua** joudumme käymään tahtoessamme unelmiemme käyvän toteen. Lihan mieli, eli vanha turmeltunut luontomme on valmis aina käyttämään hyväkseen kiitoksen ja kunnian. Se on yksi syy, miksi armolahjoja on niin vähän. Sanomme "hurskastellen" antavamme Jumalalle kaiken kiitoksen ja kunnian, mutta alitajuisesti ihmisessä on aina oman paikan tavoittelua, vallanhimoa ja itsensä

korottamisen tarvetta (Jaak.4:3). On syytä päivittäin valvoa itsessään olevaa *ylpeyden rikkaruohoa*.

Nykyään ei ole mitenkään trendikästä olla **nöyrä ja hiljainen**, mutta juuri sellainen oli Jeesus. (Matt.11:29) Hän sanoi; "Oppikaa Minusta." - Olisi varmaan syytä asettaa ensimmäiseksi tavoitteeksi ja unelmaksi juuri nöyryyden ja hiljaisuuden oppimisen. Sen luokan käytyä ja tentittyä voidaan päästä eteenpäin oppineena ennen kaikkea arvostusta, jolla Jumalaa ja Hänen asioitaan käsitellään.

Parantaessani sairaita Raamatun kehotuksen mukaisesti laittaen käden sairaan ylle ja rukoillen Jumalaa Jeesuksen nimessä, mikä on minun osuuteni siinä? - Se on vain olla kuuliainen Jumalan Pojan sanoille. Ei muuta! - Siis tottelen ja rukoilen ja Jeesus parantaa.

En kykene parantamaan ketään, en edes itseäni. Ei minussa ole mitään niin *jumalista*, että ihmeitä ja merkkejä tapahtuisi. Jeesuksessa ja Hänen nimensä voimassa on parantava voima. Haluan kiittää Jeesusta niistä kokemuksistani, jolloin Hän armossaan on tehnyt terveksi. Viimeksi eilen rukoilin pahasti kipeytyneen kyynänpääni puolesta. Tiedän, etten ansainnut teoillani tai hengellisellä kasvullani paranemista. Se tapahtui Jeesuksen nasaretilaisen suuresta ja ihmeellisestä armosta. Juuri Häneltä pyydän armoa ja apua *lapsenomaisella* uskollani.

- Ajattelin, että sairaalomalle olisi pakko lähteä. Kävellessänikin pidin kättäni taskussa, välttääkseni rasitusta ja kipuun aiheuttavia liikkeitä. Jeesuksen läsnäolo ja Hänen huolenpitonsa armossaan tulivat kuitenkin jälleen avuksi oikeaan aikaan. - *Kiitos Jeesus, että paransit jälleen minua!*

Jumalan lapsena saan omistaa terveyttä uskoen sanaan: "Hän, joka antaa kaikki syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi." Ps.103:3. - Jos Jumala ei anna terveyttä, sitä ei ole, mutta Hänen parantaessa tulemme terveiksi. (Jer.17:14)

Entä miten ovat profetoiminen ja muut armolahjat?

- Voisiko minunlaiseni profetoida, kertoa ajatuksia Jumalan sydämeltä? - Lähtökohtaisesti on hyvä huomata Raamatun kehotukset joka sisältävät samalla lupaukset osalliseksi pääsemisestä, ja sitten tietoisuuden myös siitä, että me kaikki olemme epäonnistuneet, syntisiä ja ihmisyytemme puolesta täysin kelvottomia Jumalan palvelukseen.

Jää vain yksi ja ainoa, joka takaa meille oikeuden profetoimiseen, tiedonsanoihin ja kaikkiin muihinkin armolahjoihin. Hän on JEEBUS! - Hänessä ja vain **Hänen uhrikuolemansa kautta** meillä on yhteys Jumalaan, Hänen Henkensä osallisuuteen. Mitä sitten tapahtuu profetoidessani? Jos Jumala antaa Pyhässä Hengessä sanat tai näyn, mikä osuus on minun? - Se on jälleen vain olla ainoastaan kuuliainen Jumalan Pojan äänelle. Jumalan puheessa on aina rakentava merkitys (1.Kor.14:3, 12). Mikäli profetoin kovin itsekkeskeisesti ja omaksi kunniaksi, todennäköisesti puhun silloin vain sieluni lihallisia tunteja.

Yksi vapauttava tekijä profetoimisessa antaa myös minunlaiselleni ihmiselle täyden oikeuden osallistua profetoimiseen. Sana ilmoittaa "profetoimisen olevan vajavaista" ([1.Kor.13:9](#)). Olen niin monessa vajavainen, että ilman tätä Raamatun mainintaa minulla ei olisi mitään mahdollisuuksia profetoida.

Mikä on sinun hengellinen unelmiasi? Etsi sitä Jumalasi edessä ja uskalla haaveilla siitä. Matkalla unelmaa kohti, tapahtuu monenlaista ja opit yhä paremmin tuntemaan Jumalaasi. Omat unelmani ovat aikojen saatossa hieman muuttuneet, osa on toteutunut ja osaa katselen uskossa Jeesuksen kanssa! Hän täyttää sydämesi halajamisen ja kaipauksen. ([Ps.103:1-5](#)) Jeesuksen seurassa, Häneen uskovaisina saamme kurottautua voittopalkintoa kohti ([Fil.3:14](#)). Kerro tänään Hänelle unelmiasi, aivan varmasti Hän ilahtuu ja ottaa huomioon sydämesi ajatukset ([Ps.139:4](#)). Tulet vielä kiittämään Herraa kaikista toteutuneista unelmista ja siitä tiestä, missä Herra on saanut rakkautessaan ja hyvydessään sinua johtaa voitosta voittoon!

"Minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen nääntyvän sielun Minä ravitsen. Minä heräsin tähän ja katselin, ja uneni oli minusta suloinen."
Jer.31:25-26[*JKR]

Pasi Kallio
Solujohtaja / Nettityöntekijä
Seinäjoen helluntaiseurakunta
pasitherock@gmail.com
www.uri.fi/pasikallio